

Cílem této práce je srovnávací kritická analýza dvou existujících českých překladů francouzského románu bratří Goncourtů, *Germinie Lacerteux* (1865). V první části práce se podrobně zabýváme životem a dílem Edmonda (1822–1896) a Julese de Goncourt (1830–1870) i širším dobovým a literárním kontextem jejich tvorby, zmiňujeme se například o jejich působení v jiných oblastech než literatura, jako je výtvarné umění, literární kritika či historie, ale také odkazu v podobě Akademie Goncourt. Zvláštní pozornost je věnována jejich deníku, *Journal : mémoires de la vie littéraire*, v němž po dobu 45 let (1851–1896) zaznamenávali své zážitky z literárních a uměleckých kruhů a jiné postřehy a jenž je cenným zdrojem osobitě ilustrujícím tuto dobu. Vymezuje postavení této ojedinělé autorské dvojice v rámci francouzského realismu a zdůrazňujeme její průkopnickou roli spojenou s rodícím se naturalismem. S tím jsou spojeny specifické tvůrčí metody, založené z velké části na sběru dokumentů a záznamů z různých sociálních prostředí.

Následuje část věnovaná ohlasu analyzovaného románu ve Francii, kde se vzhledem k uplatnění argotu a zachycování prostředí nejnižších vrstev společnosti setkal s ostrou kritikou, ale také s hlubokým uznáním některých z literátů (Zola, Daudet, Flaubert, Hugo aj.). Příspěvek o ohlasu tohoto díla v našem prostředí má širší záběr: zmiňujeme se o (většinou pozitivních) reakcích na bratry Goncourty i na jejich dílo obecně, avšak konstatujeme, že do naší literatury tito autoři, podobně jako jiní naturalisté, vstoupili dosti pozdě, téměř s třicetiletým odstupem. To má také vliv na recepci francouzského naturalismu v českém prostředí: zjišťujeme, že se zřejmě nesetkal s takovým zájmem, jaký by si zasloužil.